

Gang vare til Stede. Den er uddelt saaledes, at Underofficererne gennemgaaende til deres Foreninger faa 4 Kr. pr. Mand i Foreningerne, naar Lovene for disse Foreninger ere godkendte af Krigsministeren, og de vedkommende til Regimentschefen aflevere Aarsberetning om Pengenes Brug. Reglerne ere de samme, som anvendes overalt, hvor Staten giver Bevilinger af denne Art.

Nu siger det ærede Medlem (Marott), at der knytter sig dertil den Historie, at Ministeren var bange for Underofficerernes Sammenslutning i større Fællesforeninger. Det er en urigtig Paastand. For det første er jeg ikke bange for dem, for det andet har jeg ikke noget imod, at de slutte sig sammen, ja, jeg har ikke noget imod, at de faa Understøttelse til deres Fællesforeninger. Jeg har heller aldrig udtalt andet derom, end hvad jeg her siger. Men der har været en Bevægelse oppe, navnlig her i København, den saakaldte K. G. U. F., gaende ud paa, at saadanne store Fællessammenslutninger skulde have Ret til at drøfte og udtale sig om Tjenesteforhold. Se, dette er en særlig Rettighed, som ikke engang Officierne have i deres Foreninger, og vi kunne nu en Gang ikke godt have det saadan, at Officerer og Underofficerer holde Generalforsamlinger angaaende deres Tjenesteforhold. Hvis Underofficererne ville have Ret til at drøfte deres Tjenesteforhold, kan det kun ske i indskrænket Maalestok og kun under Tilsyn af Afdelingschefen. Det har der været forhandlet om, og der har jeg ment ikke at kunne gaa saa langt, som forskellige Underofficerer have ønsket. Noget ganske andet er, naar vi kommer til Spørgsmaalet om en almindelig Fællesforening for Underofficerer i Lighed med Officersforeningen. Jeg har ikke udtalt mig om, at der kunde være noget i Vejen for at give Understøttelse til en saadan Forening. Der har foreligget et Par Ansøgninger i saa Henseende. Den ene kom først i Efteraaret, den anden kom noget tidligere, i Maj Maaned, men i den Anledning har jeg svaret i Overensstemmelse med de eksisterende Forhold, at jeg ikke havde Midler til at give Penge til en saadan Forening.

De ærede Medlemmer for Thisted (N. Andersen) og for Vestervig (Kierkegaard) have hver for sig gjort nogle Bemærkninger angaaende Redningsvæsenet, som jeg skal opholde mig lidt ved. Det ærede Medlem for Thisted ankede over vore Red-

ningsbaades Bygning og Indretning. Det ærede Medlem har før fremsat disse Anker i dette høje Ting. Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem har Ret i sine Anker. Jeg skal i Korthed gøre nogle Bemærkninger om denne Sag. Som bekendt er vort Redningsvæsen 50 Aar gammelt — det holdt 50 Aars Jubilæum for et Aars Tid siden. I disse 50 Aar have vi hele Tiden benyttet den nuværende Baadtype. Nu er Baadene gennemgaaende 30 Fod lange, medens man begyndte med Baade paa 26 Fod. Hvorfor har man udelukkende holdt sig til denne Type? Fordi baade Redningsbestyrerne og Baadmandskaberne have krævet, at man skulde blive derved. Det er ikke saadan, at Ministeriet ikke har villet tillade, at man prøvede andre Typer, naar blot der var nogen Mening deri, men jeg maa gøre det høje Ting bekendt med, at til mig — og saadan har det vel ogsaa været tidligere under andre Ministerier — kommer der hvert Aar en hel Del Opfindere med forskellige Ting, som de mene, Staten skal prøve. Der opfindes de snurrigste Ting her i Landet af begavede Mennesker, som mene, man skal lade deres Opfindelser prøve. Mange af disse Opfindelser ere saa originale, at man straks ved første Blik ser, at de ikke egne sig til at prøves hverken af Staten eller andre. Men saa snart der er kommet Forslag om en Baadtype, som der blot var nogen Mening i, har Staten været villig til at lade den prøve. Vi have saaledes prøvet baade saakaldte Dobbeltbaade og amerikanske Redningsbaade og selvrejsende Baade, men Baadmandskaberne, og det baade paa Bornholm og i Vestjylland, have kasseret dem alle. De have udtalt for Redningsbestyrerne, at de ikke ønskede saadanne Baade til Brug. Der kan derfor ikke indvendes noget imod Staten for, at den ikke har været villig til at høre paa Røster, som have rejst sig for ny Baadtyper, eller for, at den ikke har været villig til at prøve disse.

Det ærede Medlem anførte et Tilfælde af Kæntring, som havde fundet Sted den 28. Maj i afvigte Sommer, og han beskrev nærmere, hvorledes Kæntringen gik til. Grunden var alene den, at vedkommende Mandskab tog Slæbet, den lange Hale, som følger efter Baaden, ind for tidligt. Medens Baaden ellers gaar støt og stiv lige mod Land, naar Slæbet er ude, er dette ikke Tilfældet, naar man tager Slæbet ind for tidligt, og det var det, der skete her. Undersøgelserne have fuldstændig godtgjort, at Mandskabet selv var Skyld